

Μαριάννα Τζιαντζή

Κοίτα ποιος (ή μάλλον ποια) μιλάει. Κάπως έτσι θα μπορούσε να τιτλοφορήσει κανείς τη συνέντευξη που έδωσε η Κριστίν Λαγκάρντ στην εφημερίδα *Guardian* με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας.

«Προσλάβετε γυναίκες!» είναι το μήνυμα που στέλνει η διευθύντρια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στους απανταχού εργοδότες. Ειδικά οι τράπεζες, υποστηρίζει, αν προσλάβουν γυναίκες σε διευθυντικές θέσεις, θα δουν τα κόκκινα δάνεια να λιγοστεύουν και τα οικονομικά τους να στρώνουν. Και προφανώς, έτσι δεν θα χρειάζεται να τις διασώζουν οι κυβερνήσεις με τα χρήματα των λαών τους όπως συνέβη στη χώρα μας. Κυρίως όμως, αν κάποιες καθυστερημένες χώρες ανοίξουν την αγορά εργασίας στις γυναίκες, «το μέγεθος των οικονομιών τους θα αυξηθεί κατά μέσο όρο 35%». Σωστά διαβάσατε, 35%!

Η Λαγκάρντ μίλησε με ενθουσιασμό για το κίνημα «Me Too» και αποδοκίμασε το σεξισμό σε βάρος των γυναικών στους χώρους εργασίας. Η ίδια τη γλίτωσε, λέει, «ίσως γιατί είμαι μεγαλούτσικη και ψηλή» και προφανώς οι άντρες προτιμούν τις νεαρές και κοντές. Μα η πιο λογική εξήγηση είναι ότι δεν έπεσε θύμα σεξισμού κυρίως επειδή κατείχε και κατέχει εξουσία. Ίσως οι γονείς πρέπει να δίνουν στα κορίτσια τους αυξητική ορμόνη για να τα προφυλάξουν από τις επιπτώσεις του σεξισμού όταν θα πιάσουν δουλειά.

Το πιο προσβλητικό για τις γυναίκες που δουλεύουν είναι ο εξευτελισμός του μόχθου τους

Είναι αυτονόητο ότι η Λαγκάρντ δεν είναι ούτε ανόητη ούτε αδαής και προφανώς έχει άριστη πληροφόρηση για την παγκόσμια πολιτική και οικονομία. Το θέμα είναι από ποια σκοπιά μιλάει, σε ποια όχθη βρίσκεται. Και επομένως, για να σχολιάσουμε τα λεγόμενά της πρέπει να μπούμε στη θέση εκείνων των ανθρώπων (αντρών και γυναικών) που έχουν πληρώσει και πληρώνουν πολύ ακριβά τις πολιτικές του ΔΝΤ, όπως τις εκφράζει και η κυρία Λαγκάρντ. Αφού το ΔΝΤ, μαζί με άλλους υπερεθνικούς οργανισμούς, ρήμαξε χώρες και ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλες τις ηπείρους, έρχεται τώρα η επικεφαλής του να δηλώσει προστάτιδα των γυναικών.

Αναρωτιέται κανείς πώς θα ηχούν τα λόγια της Λαγκάρντ στα αυτιά των γυναικών, π.χ. του Μπανγκλαντές, όπου εκατοντάδες, χιλιάδες εργάτριες έχουν βρει το θάνατο από πυρκαγιές ή καταρρεύσεις εργοστασίων έτοιμων ενδυμάτων; Εκεί όπου οι εργοδότες συνδυάζουν τα πολύ χαμηλά μεροκάματα με τα φτηνά και επικίνδυνα κτίρια; Πώς θα ηχούν τα λόγια της Λαγκάρντ στα αυτιά των χιλιάδων Ελληνίδων που δουλεύουν 4ωρο στις μεγάλες αλυσίδες σούπερ μάρκετ (ή στο μίνι μάρκετ του χωριού) για 300 ευρώ το μήνα και επιπλέον οφείλουν να χαμογελούν για να μην τις τσακώσει ο «κρυφός πελάτης»;

Στην Ελλάδα η συνέντευξη της Λαγκάρντ πέρασε σχεδόν απαρατήρητη. Σάλος όμως είχε προκληθεί τις ίδιες μέρες με την επιστολή μιας περιφερειακής διευθύντριας προσωπικού της αλυσίδας My Market με την εντολή προς τους/τις υπαλλήλους να χαμογελούν. Αν αναλογιστούμε ότι η πλειονότητα των εργαζομένων στα σούπερ μάρκετ είναι γυναίκες, θα λέγαμε ότι το όραμα της Λαγκάρντ για την ενδυνάμωση των γυναικών έχει πιάσει τόπο, τουλάχιστον στον κλάδο του λιανικού εμπορίου. Όμως το πιο προσβλητικό για

τις γυναίκες που δουλεύουν στα ταμεία, στα τυριά, στην τοποθέτηση προϊόντων στα ράφια των σουπερμάρκετ ή στα φαστφουντάδικα ή στα τηλεφωνικά κέντρα κ.λπ. δεν είναι μόνο η σεξιστική συμπεριφορά του εργοδότη, αλλά η εξωφρενικά χαμηλή αμοιβή, ο εξευτελισμός του μόχθου τους. Πώς να μπει στη θέση αυτών των γυναικών η κυρία Λαγκάρντ που αμείβεται με πάνω από μισό εκατομμύριο δολάρια το χρόνο; Άλλοι κόσμοι.

Παρεμπιπτόντως, το 35% της «αύξησης του μεγέθους των οικονομιών» μοιάζει εξίσου εξωπραγματικό με την κατά 300% αύξηση εισοδήματος που, σύμφωνα με το (πρώην) στέλεχος του My Market εξασφαλίζουν οι 4ωρίτες εργαζόμενοι. Όταν από το μηδέν εισόδημα φτάνει κανείς στα 300 ευρώ, η αύξηση δεν είναι 300% αφού, σύμφωνα με την αριθμητική του Δημοτικού, την απλή μέθοδο των τριών, στην περίπτωση αυτή το ποσοστό αύξησης τείνει προς το άπειρο.

Ναι, είναι σημαντικό οι γυναίκες να εργάζονται. Όμως το πιο σημαντικό είναι οι όροι κάτω από τους οποίους εργάζονται. Και η κυρία Λαγκάρντ, το ΔΝΤ και οι κυβερνήσεις των προθύμων έχουν επιβάλει τους πιο ταπεινωτικούς, τους πιο «υποκατώτατους» όρους στην εργασία αντρών και γυναικών αδιακρίτως.

Πηγή: **PRIN**